

AUKCJE - DOMINUJĄCY MODEL GLOBALNEGO ROZWOJU ODNAWIALNYCH ŹRÓDEŁ ENERGII [ANALIZA]

Metoda aukcyjna staje się coraz bardziej popularnym sposobem na rozwijanie produkcji energii odnawialnej, często realizowanym łącznie z innymi środkami, celem doprowadzenia do wzrostu zastosowania zielonych źródeł energii. Cieszy się ona rosnącym zainteresowaniem ze względu na zdolność do wspierania rozwoju technologii odnawialnych w sposób zaplanowany, opłacalny i przejrzysty, a jednocześnie spełniający inne ważne zadania. Przykłady obejmują tworzenie miejsc pracy czy rozwijanie własności na poziomie lokalnym. W efekcie tego, w ciągu ostatniej dekady liczba krajów, które zdecydowały się przejść na metodę aukcyjną wzrosła jedenastokrotnie - z sześciu w 2005 roku do co najmniej 67 krajów w listopadzie 2016.

Elastyczność modelu aukcyjnego pozwala decydentom na swobodne łączenie i dopasowanie różnych elementów służących osiągnięciu założonych celów. Przy ustalaniu aukcji brane są pod uwagę różne czynniki, takie jak sytuacja gospodarcza kraju, struktura sektora energetycznego czy dojrzałość rynku energii elektrycznej. Zagwarantowanie ceny oraz ilości daje pewność przychodów dla wytwórców zielonej energii, przy jednoczesnym zapewnieniu, że deklarowane cele produkcji energii odnawialnej zostaną wypełnione. Ponadto, **aukcje pozwalają na znalezienie rzeczywistej ceny produkcji energii z OZE, co jest szczególnie istotne w szybko zmieniających się rynkach, gdzie gwałtownie spada cena technologii oraz inne koszty projektowe** (np. zmieniające się łańcuchy dostaw czy dojrzałość lokalnych rynków). Wreszcie, aukcje prowadzą do umów, które jasno określają zobowiązania każdej ze stron, w tym wynagrodzeń i kar za opóźnień w celu zapewnienia ukończenia projektów zgodnie z przedstawioną ofertą.

Zobacz także: [Reforma ETS: polski protest nie zablokował prac nad ograniczeniem emisji](#)

Upowszechnienie się aukcji znalazło odbicie w spadających cenach na przestrzeni ostatnich dwóch lat. Na przykład dla elektrowni wiatrowych. Jedne z najniższych cen odnotowano w Afryce Północnej. W Egipcie aukcję wygrała oferta z ceną 41 USD / MWh w roku 2015. Rok później w Maroku ogłosiło, że tamtejsza najniższa cena oferty wyniosła 28 USD / MWh, podczas gdy średnia cena we wszystkich farmach wiatrowych osiągnęła pułap 30 USD / MWh. Ceny spadły również w sektorze PV. W Dubaju w Zjednoczonych Emiratach Arabskich, rekordowa stawka wyniosła 29,9 USD / MWh podczas gdy kilka miesięcy później Abu Dhabi ogłosiło, że otrzymało jeszcze niższą cenę na poziomie 24,2 USD / MWh. Bliski Wschód nie jest wyjątkiem - w Chile cena wyniosła 29,1 USD / MW

Zobacz także: [Szyszko: Polska nie godzi się na dekarbonizację Europy](#)

Jakie czynniki przyczyniają się do sprowadzenia ofert cenowych do tak niskich poziomów? Dwa kluczowe powody to spadające ceny technologii oraz mechanizm konkurencji

stworzony przez aukcje. Do innych należą dostęp do finansowania, specyficzne warunki gospodarcze poszczególnych krajów, zaufanie inwestorów i postrzeganie środowiska jako otoczenia niskiego ryzyka, a także polityki wsparcia energii odnawialnej. Ceny aukcyjne w dużym stopniu zależą od zaufania inwestorów do sektora energii odnawialnej w danym kraju oraz poziomu ryzyka ponoszonego przez producentów zielonej energii. Tam gdzie potencjalne zagrożenia inwestycyjne są łagodzone poprzez dodatkowe zielone polityki wspierające OZE czy długofalowe strategie rozwoju, koszt finansowania może ulec znaczącej redukcji. To wpływa na obniżenie ceny zakupu.

W Polsce pierwsze aukcje mamy za sobą pisałem o nich na [blogu](#) Energetyka24. Ten sposób prowadzenia polityki energetycznej będzie więc kontynuowany, lecz **trzeba określić jasno jakie technologie będą zamawiane (np. słońce, wiatr, woda, biomasa) i określić perspektywę czasową aukcji.** Żeby zredukować ryzyko inwestycyjne trzeba przekonać inwestorów, iż jest ono zarówno na płaszczyźnie politycznej i regulacyjnej- niskie, a to wymaga konsensusu.